

Esoterische leringen in de TS

– Helen Gething

Wat zijn esoterische leringen?
Het *Occult Woordenboek* van G. de Pu-rucker vermeldt: 'De universele esoteri-sche leer is een aggregaat van de fundamentele principes achter iedere grote religie of filosofie. Haar oorsprong wordt gevonden in de mysterieleringen van de grote wezens die de mensheid kwamen onderrichten.' Volgens H.P. Bla-vatsky zijn esoterische leringen feitelijk hetzelfde als theosofie. Wij parafaseren haar woorden: theosofie is niet boeddhisme, hindoeïsme, christendom of jainisme. Zij is de esoterische synthese van alle bekende religies en filosofieën. Zij is de aloude wijsheidsreligie, de esoterische leerstelling die eens bekend was in ieder beschaafd land (zie haar *Collected Writings*, IX, p.218). Niemand kan haar helemaal bezitten. Wij kunnen haar alleen bij benadering begrijpen. De eenheid van alles in het universum omvat en rechtvaardigt ons geloof in het bestaan van een kennis, wetenschappelijk, filoso-fisch, religieus. Deze kennis moet wijsheidsreligie genoemd worden. Hieruit ontstonden alle religies ter wereld, maar elke religie werd in de loop der tijd ver-valst (CW, X, pp.166-7).

Mevrouw Helen Gething was één van de vooraanstaande leden van de Engelse sectie en was voorheen voorzitter van de Londense Theosofische Uitgeverij

Mysterielering

In de Mysteriescholen bestonden esoteri-sche leringen in een universele taal, de taal van symboliek en allegorie. Om de symbo-len en emblemata van de oude religies te begrijpen, moeten de waarheden van de occulte filosofie begrepen worden. Aan-vankelijk waren er geen mysteriën. *Vidya* (kennis) was algemeen gangbaar in de hele Gouden Eeuw (CW, XIV, p.248). Naar-mate er meer mensen op de wereld kwa-men, vertoonde de geïncarneerde geest zwakheden. Zelfzucht werd geboren en begeerten en hartstochten, kennis en macht werden misbruikt tot het noodzake-lijk werd paal en perk te stellen aan het aantal mensen dat *wist*. De waarheid moest versluierd worden om haar te beschermen tegen ontheiliging. Er werden inwijdingen in de mysteriën geïntroduceerd. Dus nadat kennis aanvankelijk universeel was, werd zij beperkt tot de enkeling, tot de ingewij-den. Zij werd esoterisch. De kennis en de taal van symboliek en allegorie zijn esote-risch geweest sinds de ondergang van Atlantis.

De mythe van de Toren van Babel ver-wijst naar die gedwongen geheimhouding. Mensen die zich aan zonden overgaven wa-ren niet meer betrouwbaar genoeg voor

het ontvangen van spirituele kennis. Maar Ingewijden bleven er in ieder land: Tibet was één plaats waar Ingewijden woonden. Mozes begreep het grote gevaar van het meedelen van waarheden aan zelfzuchtige mensen (CW, IV, p.69). De Wijzen uit het Oosten die Jezus kwamen aanbidden, waren 'Adepten in Occulte Wetenschappen' (CW, IV, p.582).

De esoterische leerstellingen van de Grieken, de Hebreërs, de Egyptenaren en de Hindoes stemmen alle overeen. Zowel de Chaldeo-Tibetanen van de trans-Himalaya als de Rishi's van India hadden de echte esoterische leerstelling over de occulte krachten van de Natuur verworven van de goddelijke bewoners van het heilige Eiland, dat nu de Gobiwoestijn vormt. Er loopt een draad die alle aloude filosofische religieuze systemen aan elkaar rijgt. Die verzoent en verklaart ze, terwijl exoterische leerstellingen neigen tot conflicterende standpunten (CW, III).

Geen enkele esoterische leerstelling werd in eenvoudige termen opgeschreven of verklaard. Implicaties en verwijzingen staan verspreid door talloze exoterische geschriften, maar zonder verklaring betekenen ze niets. Veel dingen zouden mondeling verklaard zijn binnen de Mysteriescholen op dezelfde manier als HPB instructie kreeg in Tibet. Volgens haar was echte esoterische literatuur in 1882 nog ontoegankelijk. De echte betekenis van Waarheid was alleen te krijgen door een Ingewijde. Natuurlijke helderziendheid was niet genoeg. Men moest zich trainen voor het discipelschap (CW, VI, p.132-3).

Waarom de TS?

In 1873 werd HPB naar de VS. gestuurd om een groep werkers bijeen te brengen op het psychische vlak. De Meesters wilden dat degenen die met hen samen zouden werken op spirituele niveaus zouden helpen de boodschap van Waarheid te brengen aan de materialistische Westerse wereld, vooral de leringen over de eenheid van de hele schepping.

Toen haar later gevraagd werd waar de recente leringen van de occulte wetenschap werkelijk hun oorsprong hadden, antwoordde HPB:

'Er was een crisis ontstaan waarin het absoluut noodzakelijk was om de Esoterische Leer van de eeuwige cycli binnen bereik te brengen van onze generatie. Zowel in het Westen als in het Oosten was religie lange tijd verstikt geweest onder de stofwolken van Sektarisme en vrijgemaakte Wetenschap... Om de wanorde te bekronen, was de spookwereld van... *kamaloka* losgebarsten in een modderige stroom in tienduizend séanceruimten en had zij zeer misleidende ideeën in het leven geroepen over de situatie van de mens na de dood' (CW, X, p.153).

In 1875 ontving HPB opnieuw opdracht een kern te vormen van een officiële vereniging waarvan de doelstellingen het volgende dienden te bevatten: Universele Broederschap; geen onderscheid tussen rassen, geloofsovertuigingen en sociale posities; de studie van Oosterse filosofieën; verzet tegen materialisme en dogmatiek. Vanwege bovengenoemde crisis moest de nieuwe vereniging de golf materialisme, belangstelling voor spirituele fenomenen en aanbidding van de doden indammen en de wereld tot spiritueel ontwaken brengen. De twee Stichters kregen geen gedetailleerde instructies wat ze moesten doen en hoe ze het moesten doen, maar hun werd wel gezegd wat ze nooit mochten doen. De Stichters moesten zelfzucht tegengaan, dogmatisch geloof en fanatisme bestrijden en het geloof in de onfeilbaarheid van de Meesters of zelfs in hun bestaan, en de Vereniging mocht nooit een kerk of een sekte worden.

Het oorspronkelijke programma van de TS en het inleidende memorandum van de esoterische afdeling.

HPB schreef het volgende aan een Christelijk lid dat gekant was tegen de studie van Oosterse religies:

'Als u een theosoof wilt zijn moet u niet doen wat diegenen om u heen doen die een beroep doen op een God van Waar-

heid en Liefde en dienaren zijn van de duistere Krachten van Macht, Hebzucht en Geluk.’ (OP, p.5)

‘...Het is *alleen esoterische filosofie*, de spirituele en psychische vermenging van de mens met de Natuur die, door fundamentele waarheden te openbaren, dat fel begeerde tussenstadium teweeg kan brengen tussen de twee uitersten van menselijk egoïsme en goddelijk altruïsme en die uiteindelijk kan leiden tot het verlichten van menselijk lijden...’ (p.6)

‘Geloof in de Meesters is nooit tot een geloofsartikel gemaakt in de TS. Maar voor de Stichters zijn de bevelen die zij van hen ontvingen... altijd heilig geweest.’ (p.41)

1875

HPB schreef dat de Theosofische Vereniging, gesticht in 1875, opgericht was op het fundament van elk geheim genootschap (1879, *CW*, II, p.14). Zij zei dat de Vereniging geheim moest blijven. Maar de geheimhouding ging al gauw over nadat HPB en HSO uit Amerika vertrokken en werd alleen opnieuw ingesteld voor leden van de Esoterische School toen deze werd opgericht in 1888. In die tijd kwamen alle leerlingen van HPB, zoals die haar onderwezen waren door haar Meesters. Zij gaf occulte instructie over hoe dit ontdekt kon worden. Veel mensen luisterden omdat zij in contact wilden komen met de Meesters over wie HPB sprak.

1878

HSO stelde een circulaire op voor de informatie van correspondenten in 1878 en becommentarieerde dit in zijn *Oude Dagboekbladen*. Bedenk dat dit over de TS gaat, niet over de ES:

‘Bij het opstellen van de circulaire te New York bedacht ik dat de leden van... de Vereniging op natuurlijke wijze gegroepeerd konden worden in drie afdelingen, te weten, nieuwe leden, nog niet los van wereldse belangen; leerlingen zoals ikzelf, die zich hadden teruggetrokken uit de wereld of gereedstonden dit te doen; en de adepten zelf die, zonder werkelijk lid te

zijn, toch met ons verbonden waren en deelnamen in ons werk als een potentiële werkkraft om spirituele weldaden te bewijzen aan de wereld. Met instemming van HPB omschreef ik deze groepen nader, noemde ze secties, en verdeelde elke daarvan weer in drie graden. Dit gebeurde natuurlijk in de hoop en verwachting dat wij meer praktische leiding zouden krijgen bij het indelen van de verschillende soorten leden dan wij tot dan toe gehad hadden – of sindsdien ontvangen hebben, mag ik daaraan toevoegen.’ (*ODL*, I, pp.399-400 & *CW*, I p.375)

Deze circulaire werd genoemd ‘De Theosofische Vereniging – haar oorsprong, plan en doelstellingen’ (*CW*, I, pp.376-7) en vermeldde onder andere:

‘Aanvankelijk was het een openbare vereniging maar later werd ze georganiseerd volgens principes van geheimhouding, daar de ervaring had geleerd dat deze verandering het verstandigste was. Haar leden zijn verdeeld in drie secties en elke sectie in drie graden. Alle kandidaten voor een actief lidmaatschap moeten eerst aspirant lid worden, in de Derde Graad van de Derde Sectie, en er is geen vaste tijd gespecificeerd waarbinnen het nieuwe Lid kan opklimmen van enige lagere naar een hogere graad; alles hangt af van verdienste. Om toegelaten te worden tot de hoogste graad van de eerste Sectie, moet de theosoof bevrijd zijn van elke neiging naar enige vorm van religie boven enige andere. Hij moet vrij zijn van alle dwingende verplichtingen aan de maatschappij, de politiek en zijn familie. Hij moet klaar zijn om zijn leven te geven, indien nodig, voor het welzijn van de Mensheid en voor een medelid van welk ras, huidskleur of schijnbaar geloof. Hij moet afzien van het gebruik van wijn en van welke benevelende drank dan ook en een leven van strikte kuisheid betrachten. Diegenen die zich nog niet helemaal uit de ban van religieus vooroordeel en andere vormen van egoïsme bevrijd hebben, maar een zekere vooruitgang geboekt hebben in de richting van zelfbeheersing en verlichting horen thuis in de Tweede Sectie. De Derde Sectie kent een proeftijd; de

leden kunnen naar wens de vereniging verlaten, ofschoon de verplichtingen aangegaan bij het lid worden hen voortdurend zullen binden aan *absolute geheimhouding* met betrekking tot alles wat misschien gecommuniceerd was onder beperkende bepalingen...

De Vereniging onderwijst en verwacht dat haar leden persoonlijk voorbeelden zijn van de hoogste morele waarden en religieus streven; om ... de theologie te bestrijden, vooral de Christelijke, die de Voorzitters van de Vereniging beschouwen als bijzonder slecht; om bij Westerse naties de lange tijd verborgen gehouden *feiten* bekend te maken over oosterse religieuze filosofieën, hun ethiek, chronologie, esoterie en symboliek; om zo veel mogelijk de pogingen van missionarissen tegen te gaan om de zogenaamde 'heidenen' te misleiden met betrekking tot de echte oorsprong en dogma's van het Christendom en de praktische effecten van de laatstgenoemde op het publieke en particuliere karakter in zogenaamd beschaafde landen; om kennis van de verheven leringen van dat zuivere esoterische systeem van de archaische periode te verspreiden, die weerspiegeld worden in de oudste Veda's en in de filosofie van Gautama Boeddha, Zoroaster en Confucius; tenslotte en voornamelijk te helpen bij het opzetten van een Broederschap der Mensheid, waarin alle goede en zuivere mensen van ieder ras elkaar zullen erkennen als de gelijke effecten (op deze planeet) van één Ongeschapen, Universele, Oneindige en Eeuwigdurende Oorzaak.'

HPB schreef in 1879: 'Hij die niet bereid is om zijn dierbaarste persoonlijke hoop te offeren aan de eeuwige waarheid kan misschien wel lid worden van de Theosofische Vereniging maar zal nooit lid worden van onze Esoterische Kring.' HPB schreef ook een brief in 1880 die verwees naar de drie secties. De eerste bevatte natuurlijk de Meesters die de TS begonnen waren en een paar andere Adepten die daar belang in stelden. Zij zegt dat zij onbekend zijn gebleven voor de meeste leden. Deze Adepten kiezen zelf uit met wie zij willen

communiceren. Geen van degenen die begunstigd werden in de tweede sectie had het recht om de geheimen van de Occulte Wetenschap te openbaren en voordat zij in contact gebracht konden worden met de Adepten van de eerste sectie, moesten zij een zeer strenge gelofte afleggen dat zij nooit zouden openbaren wat zij geleerd hadden noch de kennis voor zelfzuchtige doeleinden zouden gebruiken. Er waren slechts enkelen die de geheimen van de Mysterielingen vernamen en diegenen hadden niet het recht de waarheid naar buiten te brengen. De erfenis van martelaren en heiligen uit het verleden werd nooit geopenbaard aan oningewijden (*CW*, II, p.501). De hele rest is 'zonneklaar', zoals HPB het formuleert.

Er bestaat een artikel over 'Redenen voor geheimhouding' (*CW*, XIV, pp.47-59) waarin HPB reageert op een suggestie dat de Bewakers van de Geheime Overgeleverde Kennis egoïstisch waren door de schatten van de aloude wijsheid aan de hele wereld te onthouden. Zij zegt dat daar goede redenen voor zijn. De kennis van de goddelijkheid van de mens, en dus zijn vermogen om een beroep te doen op de goddelijke kracht, kan misbruikt worden, net zoals kinderen vertellen over lucifers en explosieven kan leiden tot vernietiging. De mensheid moest voorbereid zijn op de kennis van de aloude wijsheid opdat mensen niet verblind zouden worden door het licht. Maar weinig mensen kunnen de zuivere leerstelling van de esoterie begrijpen en assimileren.

Olcott's jaarrapport – 1880

Zoals aangehaald door Josephine Ransom in *A Short History of the Theosophical Society*, p.152:

'Omdat de Regels melding maken van relaties met de Mahatma's denken veel mensen dat deze grootse mensen zich persoonlijk bezighouden met het besturen van de Society. Ook denken zij dat de President en de Corresponderend Secretaris (vooral deze laatste) een ascetische levenswijze leiden en morele superioriteit uitoefenen. Behalve in buitengewoon

belangrijke crises wordt de administratie van de Society overgelaten aan de erkende functionarissen en zij zijn volledig verantwoordelijk voor alle vergissingen die er gemaakt worden.’

In 1881 werden de doelstellingen van de TS opnieuw opgesteld in ongeveer de vorm die wij tegenwoordig kennen, met de bedoeling Broederschap boven aan de agenda te plaatsen. De Meesters hadden Sinnett verteld: ‘De Chefs willen dat er een Broederschap der Mensheid, een echte Universele Broederschap opgezet wordt.’

Het zaadje zaaien van de EST – 1881

Olcott wilde zijn lezingencircuit niet onderbreken om HPB te helpen met het tijdschrift *The Theosophist*. Een van de Meesters bezocht HPB, sprak met haar en liet een met gouddraad geborduurd hoofdedeksel achter. Olcott vermeldde in zijn Dagboek (zie *Oude Dagboekbladen*, II, p.193):

‘Een gevolg van dit bezoek was dat... wij een lange en ernstige bespreking hadden aangaande de stand van zaken, waarvan de uitkomst was, zoals mijn dagboek zegt, dat wij besloten de T.S. te hervormen op een andere grondslag, door meer nadruk te leggen op het denkbeeld van broederschap en het Occultisme op de achtergrond te houden, kortom, daarvoor een geheime afdeling te vormen. Dit was dus het zaad van de E.S. en het begin van het aanvaarden van het denkbeeld der universele broederschap in een meer bepaalde vorm dan tevoren.’

In 1884 suggereerde Subba Row een commissie op te richten met het specifieke doel diepere esoterische studies en training te ontvangen. Het leek alsof de Meesters erin toestemden dat bepaalde chela's materiaal zouden ontvangen door bemiddeling van Subba Row en Damodar, dat dan zou worden doorgegeven aan de Inner Group in de Londense Loge. Josephine Ransom suggereert dat, aangezien er geen verdere informatie is over dit streven, wij moeten aannemen dat dit niets geworden

is, maar in *ODL* (IV, p.63) zegt HSO dat het mislukt is.

Tot 1885 moesten mensen die lid werden van de TS een formulier invullen waarin ze zich verplichtten en moesten deelnemen aan een inwijdingsceremonie – hetgeen aanleiding kon zijn voor misverstand. Dus in 1885 werden de regels en doelstellingen opnieuw herzien, het zich verplichten en de inwijdingsceremonie werden geschrapt, ofschoon tekens en wachtwoorden nog enige tijd gebruikt werden.

In 1883 had A.P. Sinnett *Esoteric Buddhism* uitgegeven, gebaseerd op informatie in de brieven die hij ontvangen had van de twee Meesters. Sinnett had een overdreven bewondering voor de wetenschap van zijn tijd en lijkt de leringen van de Meesters te hebben gematerialiseerd. Wetenschappelijke theorieën uit de tachtiger jaren van de negentiende eeuw waren te materialistisch om in overeenstemming te zijn met esoterisch Boeddhisme. Volgens HPB was zijn werk een ‘betrouwbare weergave’ van de leringen, maar de speculaties van de auteur zelf zouden aan kritiek onderhevig kunnen zijn.

De Society verkondigde niet langer openlijk aan de wereld dat zij geleid werd door de Meesters. In 1884-1885 verscheen het rapport van de Society for Psychical Research. Olcott had zich de woede van HPB op de hals gehaald door de onderzoekers te trachten te overtuigen van de realiteit van de Meesters, dus dekte hij de Meesters af en HPB had het gevoel dat dit de levenskracht ontnam aan de TS. Dus wilde zij graag de tweede sectie nieuw leven inblazen.

HPB had de behoefte om kleine groepen leden te onderwijzen in de Occulte Filosofie. Zij vond dat de mensheid gered moest worden van het verdrinken in een zee van onwetendheid. Er waren een paar kleine groepen in Europa die esoterische leringen en occulte training kregen van HPB en Sinnett. Deze ervoeren zowel succes als mislukking. In mei 1887 schreef Judge aan HPB uit Amerika dat leden in de V.S. chela's wilden worden en dat velen ernaar verlangden de doelstellingen van de Geze-

gende Meesters te dienen. Hij vroeg toestemming om een groep op te starten in Amerika. HPB liet hem begaan.

Dit verontrustte Olcott, die zich het mislukken van de Adyargroep in 1884 herinnerde en hij wilde niet verantwoordelijk gesteld worden voor andere groepen. Maar hij ontving een brief van de Meester KH (Brief 19 van de 1^e reeks *Brieven van de Meesters van Wijsheid*, pp.59): ‘Teneinde u in uw tegenwoordige verwarring te helpen: HPB heeft zo goed als niets te maken met de administratieve bijzonderheden en moet daar geheel vrij van gehouden worden, voorzover haar krachtige natuur kan worden beheerst. *Maar dit moet u aan allen zeggen: met occulte zaken heeft zij alles te maken.* Wij hebben haar *niet* verlaten. Zij is niet aan chela’s overgelaten. Zij is *onze rechtstreekse tussenpersoon*. Ik waarschuw u dat gij uw intuïtieve loyaliteit jegens haar niet laat verduisteren door uw verdenskingen en uw wrevel over ‘haar vele dwaasheden’. Bij het in orde brengen van deze Europese aangelegenheden zult gij twee dingen in het oog moeten houden, het ui-

terlijke en administratieve, en het innerlijke en psychische. Houd het eerste onder het beheer van uzelf en van uw meest verstandige medeleden gezamenlijk; *laat het laatste aan haar over*. Het wordt aan u overgelaten om de praktische bijzonderheden met uw gewone vindingrijkheid uit te denken. Draag echter zorg, zeg ik u, om, wanneer ingrijpen van haar zijde in praktische aangelegenheden in hoger beroep voor u wordt gebracht, goed onderscheid aan te brengen tussen dat wat slechts exoterisch is in oorzaak en gevolgen, en datgene wat weliswaar zijn aanvang heeft in het zakelijke, maar de neiging heeft om gevolgen te verwekken op het geestelijk gebied. Over de eerste zaken kunt gij het beste oordelen, over de laatste zij.’

EST 1888

Toen HSO de formatie aankondigde van de Esoterische Sectie van de TS op 9 oktober 1888, drukte HPB de proclamatie af in *Lucifer*, voorafgegaan door de volgende woorden (*OP/PM*, p.xiii):

‘Vanwege het feit dat een groot aantal leden van de Society de noodzaak gevoelde voor de oprichting van een groep Esoterische studenten, die georganiseerd moet worden volgens de *oorspronkelijke richtlijnen*, opgesteld door de *echte* Stichters [zij bedoelt Meesters] van de TS, is de volgende opdracht uitgevaardigd door de President-Stichter:

Londen, 9 oktober 1888

DE ESOTERISCHE SECTIE VAN DE THEOSOPHICAL SOCIETY

I. Om de esoterische belangen van de Theosophical Society te behartigen door middel van een diepere studie van esoterische filosofie, wordt hierbij een organisatie opgericht met de naam ‘Esoterische Sectie van de Theosophical Society’.

II. De inrichting en het bestuur hiervan is opgedragen aan het hoofd, mevrouw H.P. Blavatsky. Zij is als enige verantwoording schuldig aangaande de resultaten aan de leden. De sectie heeft geen officiële en organisatorische banden met de exoterische Society behalve in de persoon van de President-Stichter.

III. Zij die tot deze sectie willen toetreden en die bereid zijn zich aan de reglementen te houden, kunnen contact opnemen met het hoofd, mevrouw H.P. Blavatsky, 17 Lansdowne Road, Holland Park, Londen W.

(W.g.)H.S.Olcott
President

mede-ondergetekende:
H.P.Blavatsky
Corresponderend secretaris

In 1886 had HPB een artikel geschreven dat pas in 1924 werd uitgegeven, toen het de titel kreeg 'The Original Programme of the TS' (zie boven). Het is een soort Magna Charta voor theosofen (*OP*, p.1). Maar pas in 1888 werd de Esoterische Sectie van de TS officieel opgericht, in opdracht van de President-Stichter, Olcott. Het moest onder de eenhoofdige leiding staan van HPB als Hoofd en het mocht geen officiële verbinding hebben met de TS.

Het is interessant te lezen wat Olcott te zeggen had over de ES in 1890 (*CW*, I, p. 515):

'De Esoterische Sectie werd in het leven geroepen door mevrouw Blavatsky en met mijn instemming, om al onze collega's die graag de Esoterische filosofie wilden bestuderen onder leiding van mevrouw Blavatsky, onder de gemeenschappelijke noemer van student te brengen. Er hebben zich al bijna 1000 personen, verspreid over de wereld, op haar lijst aangemeld. Zij is de Voorzitter van die Sectie... en de enige directeur; de leerlingen krijgen alle resultaten alleen van haar. Nadat ik een jaar lang de resultaten bekeken heb en geconstateerd heb dat men bijzonder tevreden was met haar leringen, heb ik er vorige zomer, toen ik in Londen was, mee ingestemd haar tussenpersoon te worden voor de Aziatische landen, om documenten en correspondentie door te sturen. Dit is mijn enige connectie met de Sectie, en dan nog in mijn particuliere, niet in mijn publieke hoedanigheid. De Society is volkomen neutraal in al zulke aangelegenheden.'

Na 1888

HPB schreef in een open brief in 1890 waarom zij niet zou terugkeren naar

Adyar. Onder andere gaf zij in deze brief aan dat zij van plan was de rest van haar leven te wijden aan de EST en aan het onderrichten van diegenen die in de Meesters geloofden en die bereid waren voor de theosofie te werken zoals de Meesters haar bedoelen en voor de TS met de bedoelingen waartoe deze oorspronkelijk gesticht was.

Zij kon haar leringen alleen geven aan diegenen die loyaal bleven aan hun Gelofte. Zij zei verder dat de Gelofte niet aan haar persoonlijk was, maar aan het Hoger Zelf van het lid en aan het Mahatma-aspect van de Meesters. Zij had geen controle over gewone TS-leden maar kon EST-leden eruit zetten die niet langer loyaal waren aan de Gelofte.

In augustus 1890 schreven Annie Besant en G.R.S. Mead onder leiding van HPB een brief aan een aantal ES-leden, waarbij zij werden uitgenodigd lid te worden van een nieuw opgerichte Inner Group. AB werd pas lid van de TS in 1889, dus zij was geen ES-lid vanaf het begin (zie Spierenburg, *Inner Group Teachings*, p.10).

Een vroege versie van de Gelofte werd openlijk gepubliceerd in *Lucifer* in september 1888, voorafgaande aan de officiële oprichting van de EST, en geschreven door 'Iemand die de Gelofte heeft afgelegd'. Men denkt wel dat dit Archibald Keightley was. Het doel van het publiceren hiervan was de aandacht van leden te vestigen op de ernst van wat samenhang met het afleggen van de Gelofte en ervoor te zorgen dat niemand dit ondertekende die er niet serieus in geïnteresseerd was, niet alleen om te werken voor theosofie, maar om zichzelf te leren kennen (*CW*, XII, pp.506-11).

Uit: *The Theosophist*, mei 2003
Vertaling: A.M.I.